

- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen on vastattava myöntävästi, onko kansallisen tuomioistuimen SEUT 108 artiklan 3 kohtaan perustuva tehtävien hoito esteenä sille, että verovelvolliselle myönnetään veroetuus, jota kyseinen verovelvollinen vaatii EY:n perustamissopimuksen 56 artiklan (nykyinen SEUT 63 artikla) nojalla, vai onko tuomioistuimen tulevasta ratkaisusta, jossa kyseinen etuus myönnetään, ilmoitettava komissiolle, vai onko kansallisen tuomioistuimen suoritettava jokin muu toimi tai ryhdyttävä johonkin muuhun toimenpiteeseen, kun otetaan huomioon sille SEUT 108 artiklan 3 kohdassa osoitettu valvontatehtävä?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 18.10.2017 – Dirk Harms ym. v. Vueling Airlines S.A.

(Asia C-601/17)

(2018/C 022/31)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Dirk Harms, Ann-Kathrin Harms, Nick-Julius Harms, Tom-Lukas Harms, Lilly-Karlotta Harms ja Emma-Matilda Harms, joista neljän viimeisen edustajina toimivat heidän vanhempansa Dirk Harms ja Ann-Kathrin Harms

Vastaaja: Vueling Airlines S.A.

Ennakkoratkaisukysymys

Onko asetuksen N:o 261/2004⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan alakohdassa tarkoitettua käsitettä ”lipusta maksetun hinnan palauttaminen kokonaisuudessaan – – 7 artiklan 3 kohdassa esitetyllä tavalla” tulkittava siten, että sillä tarkoitetaan rahasummaa, jonka lentomatkustaja on maksanut kulloisestakin lentolipusta, vai onko lähtökohdaksi otettava rahasumma, jonka vastaajana oleva lentoliikenteen harjoittaja on tosiasiallisesti saanut, kun varausmenettelyssä on osallisena välitysyriety, joka tilittää itselleen lentomatkustajan maksaman summan ja lentoliikenteen harjoittajan saaman summan välisen erotuksen tätä julki tuomatta?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven kasatsionen sad (Bulgaria) on esittänyt 23.10.2017 – QH v. RG

(Asia C-604/17)

(2018/C 022/32)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Varhoven kasatsionen sad

Pääasian asianosaiset

Kantaja: QH

Vastaaja: RG

Ennakkoratkaisukysymys

Sallitaanko asetuksessa N:o 2201/2003 ⁽¹⁾ se, että jäsenvaltion tuomioistuin, joka on toimivaltainen tutkimaan avioeroasian asetuksen 3 artiklan nojalla, tutkii vanhempainvastuuta koskevat asiat samaan aikaan kuin avioerohakemuksen, vaikka asetuksen 8 ja 12 artiklassa säädetty edellytykset eivät täyty, jos tämän jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä velvoitetaan tuomioistuin antamaan viran puolesta ratkaisu vanhempainoikeuksien käyttämisestä, tapaamisoikeutta koskevista toimenpiteistä, elatusmaksuista sekä puolisoiden asunnon käyttämisestä?

⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2201/2003 (EUVL 2003, L 338 s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 20.10.2017 – IBA Molecular Italy Srl v. Azienda ULSS n. 3 ym.

(Asia C-606/17)

(2018/C 022/33)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittaja: IBA Molecular Italy Srl

Vatapuolet: Azienda ULSS n. 3, Regione Veneto, Ministero della Salute ja Ospedale dell'Angelo di Mestre

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Käsittääkö julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjä koskevan unionin lainsäädännön ja erityisesti direktiivin 2004/18/EY ⁽¹⁾ 1 ja 2 artiklan soveltamisala myös sellaiset monimutkaiset toimenpiteet, joilla hankintaviranomainen aikoo antaa suoraan tietyille talouden toimijalle tiettyyn tarkoitukseen sidotun rahoituksen, joka on tarkoitettu yksinomaan sellaisten tuotteiden valmistamiseen, jotka on tarkoitettu toimitettaviksi, edelleen ilman tarjouspyyntömenettelyä, vastikkeetta eri viranomaisille, jotka on vapautettu maksamasta mainitulle toimittajalle minkäänlaista korvausta; ja onko näin ollen mainittu unionin lainsäädäntö esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa sallitaan se, että suoraan myönnetään tiettyyn tarkoitukseen sidottu rahoitus, joka on tarkoitettu sellaisten tuotteiden valmistamiseen, jotka on tarkoitettu toimitettaviksi, edelleen ilman tarjouspyyntömenettelyä, eri viranomaisille, jotka on vapautettu maksamasta mainitulle toimittajalle minkäänlaista korvausta?
- 2) Ovatko julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjä koskeva unionin lainsäädäntö ja erityisesti direktiivin 2004/18/EY 1 ja 2 artikla sekä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 49 ja 56 artikla sekä 105 artikla ja sitä seuraavat artiklat esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa, kun siinä rinnastetaan "luokitellut" yksityiset sairaalat julkisiin sisällyttämällä ne kansallisen julkisen terveydenhuollon suunnittelujärjestelmään, jota säädellään erityisillä sopimuksilla, jotka poikkeavat muiden terveydenhuoltojärjestelmään osallistuvien yksityisten toimijoiden tavanomaisista akkreditointisuhteista, ja vaikka nämä luokitellut yksityiset sairaalat eivät täytä edellytyksiä tulla tunnustetuiksi julkisoikeudellisiksi yhteisöiksi eivätkä in house -hankintaa koskevan mallin mukaisille suorahankinnoille asetettuja ehtoja, ne jätetään julkisia hankintoja koskevan kansallisen ja unionin lainsäädännön soveltamisalan ulkopuolelle myös sellaisissa tapauksissa, joissa näille toimijoille on annettu toimeksi tuottaa ja toimittaa tiettyjä terveydenhuollon kannalta tarpeellisia tuotteita vastikkeetta julkisille terveydenhuollon yksiköille ja ne saavat samaan aikaan julkista toimintarahoitusta tällaisten toimitusten toteuttamiseen?

⁽¹⁾ Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY (EUVL 2004, L 134, s. 114).